

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΙΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΙΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 11 Ιουνίου 1956 (Π.Ο.Η.)

Έτος ΙΑ'. Αριθ. 236 — Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

Γραφεῖα: Ὁδὸς Νίκης 33 — Ἀθήναι
Τηλέφ. 26.752

Διευθύνεται ὑπὸ Ἀμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐξάμηνος δρχ. 15.— Ἐτησία δρχ. 30

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.— Ἐτησία δολ. 4

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ σκεφθῶμεν ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὥστε ἡ πίστις μας καὶ ὁ Σεβασμός μας πρὸς αὐτὴν νὰ ἐδραιωθῶν ἀκόμη περισσότερο. Κατ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν λαμπρὰν ἑορτὴν ὁλοκληροῦται καὶ ἐπιστεγάζεται ἡ Ἐκκλησία. Τὰ θεμέλια αὐτῆς εὐρίσκονται εἰς τὴν πανάχραντον πλευρὰν τοῦ Σωτῆρος.

Τὸ Αἶμα καὶ ὕδωρ, ποὺ ἀπέρρευσαν ἐξ αὐτῆς ἀποτελοῦν τὰ δύο πολὺτιμα στοιχεῖα, ποὺ ἐξασφαλίζουν τὴν αἰωνιότητα εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς δὲ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Σωτῆρος «ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ» ἀποκαλύπτεται ἡ μορφή καὶ ἡ οὐσία τῶν σχέσεων τοῦ πιστοῦ μετὰ τὸν Ἰδρυτὴν τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ σχέσεις αὗται εἶναι σχέσεις ἐσωτερικῆς καὶ ἀδιαρρήκτου ἐνότητος τόσοσιν μεταξύ τῶν μελῶν καὶ τοῦ Σωτῆρος, ὅσων καὶ μεταξύ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου πιστοῦ. Τὴν ἐνότητα αὐτὴν δυνάμεθα νὰ τὴν ἀντληφθῶμεν διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Σώματος. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι εἰκὼν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ δὲν διακρίνεται μόνον διὰ τὴν οὐρανίαν μεγαλοπρέπειάν της, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀσύλληπτον πνευματικὸν βάθος. «Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶ καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ Σώματος τοῦ ἐνός, πολλὰ ὄντα, ἐν ἐστὶ σῶμα, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἰτε Ἰουδαῖοι, εἰτε Ἕλληνες, εἰτε δοῦλοι, εἰτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες, εἰς ἐν πνεῦμα ἐποισθήμεν». (Α'. Κορ. ΙΒ' 12-13) Ἡ ἐνότης αὕτη τροφοδοτεῖται, διαιωνίζεται καὶ ζωογονεῖται, διὰ τῆς θείας εὐχαριστίας κατὰ τὴν λοιπὴν μυστηρίων. «Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας δ' ἐδλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ

Χριστοῦ ἐστὶ; τὸν ἄρτον δὲν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστὶ; διὲν εἰς ἄρτος ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμέν· οἱ γὰρ πάντες ἐν τοῦ ἐνός ἄρτου μετέχομεν». (Α, Κορ. Ι. 15-17).

Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν κατὰ τὴν θεμελιακὴν αὐτῆς οὐσίαν, κατὰ τὸν βασικὸν τῆς χαρακτῆρα, εἶναι: Ἀγία, ὑπερφυσικὴ, πνευματικὴ ἐνότης.

Β'.

Λειτουργοὶ τώρα καὶ θεράποντες τῆς ἐνότητος αὐτῆς εἶναι οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ τούτων διάδοχοι, οἱ κληρικοὶ. Τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐνότητα αὐτὴν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι παντὸς πιστοῦ. Ἡ ἐξουσία ὅμως τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Σωτηριώδους αὐτῆς ἐνότητος ἀνήκει εἰς τοὺς ἀποστέλους καὶ τοὺς τούτων διαδόχους, τοὺς κληρικούς. Ἡ ἐξουσία αὕτη δὲν ἀποτελεῖ δύναμιν, πηγάζουσιν ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ κληρικοῦ, οὕτε συνιστᾷ ταξικὸν προνόμιον τοῦ κλήρου. Εἶναι μία εἰδικὴ ἐντολὴ τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι μία ἐξουσιοδότησις, μία πληρεξουσιότης, παρεχομένη διὰ τῆς χειροτονίας. Καὶ μία χειροτονία ὧν ἀποστόλων, μία ἐπίσημος ἀνάδειξις τούτων εἰς τὸ ἄξιωμα τοῦ Οἰκονόμου τῆς Χάριτος, τοῦ κληρικοῦ, ὑπῆρξε καὶ ἡ καθοδὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Γ'.

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν συνεοράζονται τὰ δύο στοιχεῖα, τὸ ἀόρατον καὶ τὸ ὁρατόν, ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ Θεός. Ἡ συνεργασία δὲ αὐτῶν ἡ δὲν τελεῖται ἐπὶ ἴσοις ὅροις· παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως δὲν ἐκμηδενίζει τὸν ἄνθρωπον. Ἐχει καὶ ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν τοῦ μέσου εἰς τὸ καταπληκτικὸν αὐτὸ μεγαλεῖον, τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἡ

θέσεις αὐτὴ ἀποβαίνει διὰ τὸν ἄνθρωπον πηγὴ δόξης ἢ κατακρίσεως, κατάρας ἢ εὐλογίας. Ἡ παρουσία αἰρετικῶν καὶ ὀρθοδόξων, βεβήλων καὶ ἀγίων μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης ὑπευθύνου θέσεως, τὴν ὁποῖαν καταλαμβάνει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ ἄνθρωπος. Πέραν ὅμως τῆς θέσεως αὐτῆς, ἥτις ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον (εἴτε κληρικός εἶναι εἴτε λαϊκός) εἰς τὸν πυθμένα τοῦ Ἄδου ἢ τὸ ὕψος τοῦ παραδείσου τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας δὲν διακινδυνεύει. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐνσάρκωσις τοῦ Ἀπολύτου καὶ τὸ ἀπόλυτον δὲν ἀλλοιοῦται, οὔτε μεταβάλλεται. «Καὶ πόλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς».

Δ'.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Θεότευκτος Κιβωτός, ποὺ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον διὰ μέσου τῶν κυμάτων τῆς ἐπιγείου ἀθλιότητος εἰς τὴν μακαριότητα τοῦ παραδείσου.

Ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, τὸ πλῆθος τῶν κινδύνων, ὁ τελικός αὐτοῦ σκοπὸς καὶ προορισμός, καθιστοῦν ἀπόλυτως ἀναγκαίαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν κιβωτὸν τῆς Σωτηρίας, τὴν Ἐκκλησίαν. «Ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας οὐδεμία σωτηρία», ὅπως καὶ ἐκτὸς τῆς Κιβωτοῦ, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Νῶε, οὐδεὶς ἐσώθη!

Μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος εἰσπνέει τὸ δυνάμει τῆς Χάριτος, τὸ ὅποιον πληροῖ τὴν Ἐκκλησίαν, δύναται νὰ ἐπιζήσῃ πνευματικῶς ἄλλως ἀποθνήσκει τὸν ἡθικὸν θάνατον καὶ εἶναι ἕνας ἀταφος νεκρός, καθιστάμενος ἐπικίνδυνος.

Ἀγαπητοί

Διὰ τοῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος ἀναγεννώμεθα, διὰ τῆς θείας εὐχαριστίας συντηρούμεθα, ἅς προσπαθῇσωμεν καὶ διὰ τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως καὶ τοῦ ἐναρέτου βίου νὰ παραμείνωμεν μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν, νὰ παραμείνωμεν ἡνωμένοι μετὰ τὸν θεὸν Ἰδρυτὴν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Σωτήρα. Ἐξω τῆς Ἐκκλησίας πνέουν ἰσχυρῶς αἱ θύελλαι, αἱ καταιγίδες τῆς πλάνης καὶ τῆς αἰρέσεως· ἐξω τῆς Ἐκκλησίας περιφέρονται πειναλέοι λέοντες καὶ πάνθηρες, ὠρυόμενοι ἐξω τῆς Ἐκκλησίας ἡ δυσσομία τῶν παθῶν· Ἐξω τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει ἡ ὁδὸς ποῦ ὁδηγεῖ εἰς τὴν Κόλασιν.

Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Σωτὴρ· μέλη οἱ οἱ ὀρθόδοξοι. Ὅποια εὐλογημένη παγκόσμιος οἰκογένεια! Ὅποιοι παγκόσμιον καὶ πανίσχυρον Σῶμα! Ὅποια εὐθαλὴς καὶ πολύκαρπος ἄμπελος.

Ὁρθόδοξε Χριστιανέ

Ὅπου καὶ ἂν εἶσαι· ὅποιαν γλώσσαν καὶ ἂν ὁμιλῇς, ἐφ' ὅσον ἡξιώθῃς νὰ καταστῇς μέλος τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶσαι πολίτης τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν.

Ὑπεύθυνος ὅλης Παναγιώτης Ι. Βρεττάνος

Νίκης 33—Ἀθήναι

Τυπογραφείου Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 38]

Ἡ ΜΑΣΣΩΝΙΑ

Ὁ σκοπὸς καὶ τὰ ἔργα τῆς

ὑπὸ Ἀρχιμανδρίτου Ἀνακλίου Χ. Παπαῦ

«Πᾶν τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ» Εὐαγ. κατὰ Ἰωάν. «Τὰ γὰρ κρυφεί γινόμενα ὑπὲρ αὐτῶν ἀσχερὸν ἐστὶ καὶ λέγειν».

Ταύτην τὴν ἐπικεφαλίδα προτείνωμεν ἐνταῦθα, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ ἀναφέρωμεν τινὰ κατὰ τῆς ἐπαράτου πλάνης καὶ δαιμονικῆς θρησκείας, τῆς Μασσωνίας ἢ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ὀνομαζομένης, ἥτις ἐσχάτως ἐπροόδευσεν ἐπικινδύνως καθ' ὅλας τὰς τάξεις τῆς Κοινωνίας, ἕνεκα τῆς ἀνεξιθρησκείας, ἀπιστίας καὶ τῆς μεγάλης ἀδιαφορίας τῶν ἰθυνόντων Κράτος καὶ Ἐκκλησίαν, τοῦ πλήμονος Ἑθνους ἡμῶν.

Ἡ Μασσωνία εἰκονίζει τὸν Ἀντίχριστον καὶ εἶναι θρησκεία σκότεινος καὶ μυστηριακή. Ἐχει στοὰς ποῦ συνέρχεται καὶ συνεδριάζει, ἔχει βαθμοὺς ἱεραρχικούς, κάμνει τελετάς, ἔχει τυπικὰς διατάξεις καὶ κατηχητικούς νόμους διὰ τοὺς προσελήτους τῆς. Εἶναι ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ σφόδρα σφόδρα. Ἐχει τὴν προέλευσίν της μᾶλλον ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ ἀπὸ ἄλλας θρησκείας καὶ πλάνας.

Ἐπενοήθη, δὲ ὅπως γράφη ὁ Ἱερομόντης Κοσμάς Φλαμιάτης, εἰς τὸ βιβλίον του «Φωνὴ Ὁρθόδοξος καὶ Σπουδαία», ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν Ἑβραίων, οἵτινες Ἑβραῖοι καθ' ὃ Σταυρωταὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοκτόνοι, μισοῦν καὶ καταδιώκουν τοὺς χριστιανούς ἐπιθανάτως καὶ ἐργάζονται δραστηρίως διὰ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ὅπως ἡ Ἑθνικὴ μας Ἱστορία ἀπειράκις ἐξιστορεῖ. Οἱ τοὶ ἐσφυρηλάτησαν μόνοι των Θεὸν καὶ τὸν ἀνόμισαν «μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος», μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ προσέρχωνται πρὸς αὐτὸν ἀκαλύτως ἀπὸ πασῶν τῶν θρησκειῶν ἄνθρωποι, Τοῦρκοι, Ἕλληνες, Ἑβραῖοι, Βουδισταί, Περσολάτραι κτλ., ἐξ οὗ καὶ βλέπει τις, διὰ εἰς ὅλα τὰ κράτη εἰσῆχθη καὶ ὑπάρχει ἡ Μασσωνία, ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς ἰθύνοντας καὶ Κυβερνῶντας αὐτά, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς τὸ δύσμοιρον Κράτος ἡμῶν.

Ὁ σκοπὸς κυρίως τῆς πλάνης αὐτῆς ἀρχικῶς ἦτο, ὅπως ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἔχει ἐξηπλωμένας τὰς οἷζας τῆς, βαθεῖα εἰς ὅλας τὰς Κυβερνήσεις τῶν Ἑθνῶν, διὰ τῶν ἐγκαθέτων τῆς, μανθάνει δι' αὐτῶν τὰ μυστικά τῶν Κρατῶν καὶ τὰ πολεμειῖ ὑποβρυχίως ἵνα μηδέποτε προσδεύσουν καὶ προαχθῶν, διὰ νὰ ὑπερέχη αὐτὴ ὅλων τῶν ἄλλων.

Διοργανώνει ἀποτελεσματικῶς ἐν αὐτοῖς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους ἀφανῶς, σπείρει σκάνδαλα παντοῦ, ἀντιζηλείας, κομματισμούς, μεταξὺ τῶν πολιτῶν ἐκάστης χώρας, ἵνα κατατρώγονται καὶ ἐλαττοῦνται. Αὐτὸ ἔπραξεν ἐσχάτως κατὰ τὸν ἀνταρτοπόλεμον ἐν Ἑλλάδι· ἡ Μασσωνία ἀφ' ἐνὸς ἰδρυσεν τὰ σώματα τῶν Ἀνταρτῶν καὶ ἐτροφοδότει αὐτὰ θεροπορικῶς μετὰ νέα ὅπλα καὶ πολεμοφόδια, ἵνα καταλάβωσι τὴν ἀρχὴν καὶ διοικῇ ὁ Κομμουνισμός, διὰ νὰ σφαγῇ ὑπ' αὐτοῦ ὁ καλὸς κόσμος ὅπως εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου, διοργάνωσε στρατὸν καὶ ἐπολέμει τοὺς ἀντάρτας εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀ-

θηνῶν, ἕως οὗ ἐξεδίωξαν αὐτοὺς ἔξω τῶν ἑλληνικῶν συνόρων!!! Τοῦτο αὐτὸ ἔπραξε καὶ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21.

Ἡ Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ρωσία ἐτέθησαν προστάται τῶν χριστιανῶν ἐν Ἀνατολῇ ὡς χριστιανικαὶ δυνάμεις, καὶ ἐπὶ ἤρχισεν ἡ ἐπανάστασις τοῦ 21, ἔστειλεν ἡ Ἀγγλία ὀλίγα πολεμοφόδια εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ πολὺ περισσότερα ἔστειλεν εἰς τὴν Τουρκίαν, διὰ νὰ μᾶς καταθρυμματίσῃ!! δηλαδὴ καὶ προστάτης καὶ πολέμιος!!! Ἐπαιξεν ἡ Μασσωνία μέσον τῆς Ἀγγλίας: ῥόλον πραγματικοῦ Σατανᾶ· καὶ οἷαν ἀποστολὴν ἔχει ὁ Σατανᾶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τοῦ νὰ πολεμῇ ἀείποτε τὸ καλόν, αὐτὸ ἀπαράλλακτα ἐνεργεῖ καὶ ἡ Μασσωνία διὰ τῆς Ἀγγλίας μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν, κρυφίως πάντοτε, ἀλλὰ καὶ ἀναφανδὸν οἷαν δὲ δύναται νὰ κρυβῇ

Ὅριστε τὴν, καμαρώσατέ τὴν εἰς τὴν Κύπρον, καὶ τοὺς ἑξωτὴς τῆς μετὰ τὴν Τουρκίαν, παρακινῶν αὐτὴν ἐναντίον μας!!!..

Κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21, τὴν ἐγγραφὴν τοῦ Πατριάρχου μὲν· ὅλης τῆς Συνόδου του δὲ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπανάστασεως, ἀπεκάλυψεν ἡ Μασσωνία δι' ὀργάνου τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας εἰς τὸν Σουλτᾶνον, καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐκχεμάσθη ὁ Πατριάρχης ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὅλοι οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς 12 τὸν ἀριθμόν, διαφοροτρόπως ἐθαναιώθησαν!!

(Ἀκολουθεῖ)

Ἡ ἑορτὴ τῆς 18 Ἰουνίου

ΑΜΩΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Ἡ ζωὴ τοῦ προφήτου Ἀμὼς συνδέεται μετὰ τὰς πλέον δραματικὰς στιγμὰς τῶν δύο Ἰσραηλιτικῶν βασιλείων. Στιγμάς, αἱ ὁποῖαι ἐξωτερικῶς μὲν ἔχουν μίαν ἀπατηλὴν εὐτυχίαν, εἰς τὸ βάθος δὲ κυφοφοῦν τὴν θύελλαν καὶ τὸν ἀφανισμόν. Ἡ λαμπρότης καὶ ἡ αἴγλη, τὸ ἀπαστρέπτον μεγαλεῖον καὶ ἡ κραιπάλη, ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐπιπτον εἰς τὸ βάραθρον μιᾶς τεραστίας καταστροφῆς. Τὸ ἔτος 750 π. Χ., τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς ἀκμὴ τοῦ προφήτου εἶναι μίᾳ τέτοια ἐποχῇ.

Ἡ πατρίς του, ἡ Θεκουέ, εἶναι ἐν μικρὸν χωρίον περὶ τὰ 16 χιλιόμε. ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ προφήτης, προτοῦ νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος τοῦ Θεοῦ κηρύγματος, ἦτο ποιμὴν καὶ καλλιεργητὴς συκομορεῶν. Ὁ ἴδιος λέγει «οὐκ ἤμην προφήτης ἐγώ, οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμιν· καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τῶν προβάτων καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, βάδιζε καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ».

Ἐτοί τὸ κήρυγμά του ἐμφανίζεται ὡς ἀνάγκη ποὺ τὴν ἐπιβάλλουν τὰ πράγματα. Αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ ἡ πορεία, καὶ μάλιστα ἡ εὐθυμὸς πορεία τοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς τὴν ἄβυσσον, ἀποτελεῖ μίαν τιτανικὴν προσπάθειαν νὰ ἀνακόψῃ τὸν δρόμον πρὸς τὴν καταστροφὴν. Νὰ ξυπνήσῃ τὴν χαυνωμένην ψυχὴν τοῦ λαοῦ. Νὰ συκρατήσῃ τοὺς ἀφηνιασμένους ἄρχοντας.

Ὁ ἀγὼν εἶναι σκληρὸς. Ὁ λαὸς θέλει νὰ

ἀκούσῃ καὶ νὰ ξανακούσῃ τὸ κήρυγμα διὰ νὰ ἀρχίσῃ νὰ σκέπτεται.

Ὁ Ἀμὼς ἐν τούτοις εἶναι ἀνὴρ ἰσχυρὸς. Ἐπιμένει, ὑψώνει ὄλο καὶ περισσότερον τὴν φωνὴν του, γίνεται φοβερός εἰς τὰς ἐκφράσεις του. «Κύριος ἐκ Σιών ἐφθέγγετο καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου».

Ἡ ματιὰ τοῦ προφήτου ἀγκαλιάζει τὸν ὀρίζοντα ὅλων τῶν λαῶν. Βλέπει τὴν ἱστορίαν ἐνιαία καὶ τὴν ἁμαρτίαν νὰ καλύπτῃ τὴν γῆ ὡς νέος ἄορατος κατακλυσμός. Στρέφεται πρὸς τοὺς εἰδωλολάτραις καὶ διαγράφει τὸ ἄδοξο καὶ μοιραῖο τέλος τους· «καὶ ἐξαποστελῶ πῶρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Γάζης καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς».

Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ δέχονται τὸ μαστίγιον τῶν λόγων του εἶναι οἱ Ἰουδαῖοι. Τοὺς ταλανίζει, τοὺς συγκλονίζει μετὰ τὸ πύρινον κήρυγμά του, τοὺς ἀπειλεῖ, τοὺς παρηγορεῖ Ὁ πολὺς λαὸς ὁ ὁποῖος ἀσυναισθήτως ἐφέρετο πρὸς τὴν ἁμαρτίαν. πρὸς τὴν ἐκλυσιν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν, συγκινεῖται, κλονίζεται καὶ μετανοεῖ. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιο μετὰ τοὺς ἄρχοντας. Αὐτοὺς τοὺς αἰωνίους ἄρχοντας τῶν λαῶν ποὺ γίνονται προπομποὶ εἰς τὸ ἡθικὸν παραστράτημα τοῦ λαοῦ. Δεδομένου μάλιστα ὅτι ὁ προφήτης τοὺς ἐνοχλεῖ διὰ τὸν ἡδυπαθὲς βίον των, τοὺς ὀμιλεῖ διὰ τὴν φιλαλληλίαν καὶ διὰ τὰ κοινωνικά των καθήκοντα πρὸς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἀκόμη ἐπειδὴ οἱ ἄπλοὶ ἄνθρωποι ἀκολουθοῦν τὸν προφήτην, ἐξεγείρονται καὶ παίρνουν τὴν ἀπόφασιν των. Τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποῖαν λαμβάνουν δι' ὅλους ἐκείνους τοὺς ἐνοχλητικούς· ἀπὸ τὸν προφήτην ἕως αὐτὸν τὸ Θεόν· τὸν Σωτῆρα Ἰησοῦν. Νὰ ἀπαλλαγῶν δηλ. ἀπὸ τὴν παρουσίαν του. Νὰ τοῦ κλείσουν διὰ παντός τὸ στόμα.

Ὁ ἀρχιερεὺς Ἀμασίας γίνεται τὸ κέντρον τῆς συνομοσίας ἐναντίον τοῦ Ἀμὼς. Εἰς κάποιαν συγκέντρωσιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχιερέως κυτᾶ τὸν προφήτην εἰς τὸν κρόταφον. Ψυχορραγῶν μετεφέρθη εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου καὶ ἐξέπνευσε.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τοῦ προφήτου ἔμεινε ὁρόσημον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ ἀποστολή του ἐπέτυχεν. Οἱ ἄνθρωποι διδάσκονται πάντα ἀπὸ τοὺς λόγους του. Ἡ βασικὴ διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ «τὰ ὀψόνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος» εἶναι κεντρικὴ ἰδέα εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ προφήτου.

Ὡς γνήσιος προφήτης μετὰ οἰκουμενικὴν ἀποστολὴν ἀτενίζει τὴν ἱστορίαν ὡς ἀγώνισμα εἰς τὸ ὁποῖον καλοῦνται οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀναπτύξουν τὰς ἀρετὰς των.

Ἐκεῖνο ποὺ ἀρέσει εἰς τὸν Θεόν, κηρύσσει ὁ προφήτης, εἶναι ἡ ἐντιμότης τοῦ βίου, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον.

Αἱ θυσίαι, αἱ μεγαλοπρεπεῖς τελεταί, αἱ ἑορταὶ δὲν γίνονται ἀποδεκταὶ ἀπὸ τὸν Θεόν ἐὰν δὲν συνοδεύωνται ἀπὸ τὴν ἀγιότητα καὶ τὴν ἀποστρέφην ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

Ὅσον διὰ τὰ συμπόσια καὶ τὰς εὐωχίας, αὐτὰ διεγείρουν τὴν ἀποστροφὴν τοῦ Θεοῦ.

Τὰ κοινωνικά καθήκοντα καὶ ἡ ἐντιμότης τῶν συναλλαγῶν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ προφήτης ἐπανέρχεται συχνά.

Οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἀδύνατοι δὲν πρέπει ἵα καταπατῶνται ἀπὸ τοὺς πλουσίους. Δικαιοσύνην κοινωνικὴν, δικαιοσύνην κραυγάζει ὁ προφήτης. Καὶ ἡ ἀγία φωνὴ του φθάνει ἕως τὰς ἡμέρας μας ὡς φοβερός προειδοποιητικὸς χρησμός διὰ τὸ μέλλον ποῦ ἔρχεται. Ἄς προσέξωμεν ὅλοι μας.

Ἡ ἱστορία δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ. Ἄς διαβάσωμεν τον προφήτην.

Ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν Παραρτημάτων

Ἡ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Δι' Ἀγκυροπόλεις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος

Ὑπερβαίνει πᾶσαν περιγραφὴν ὁ ἑορτασμός τοῦ παραρτήματος Βασιλικῶν Χαλκιδικῆς. Μόνον ὅσοι ἠτύχησαν νὰ τὸν παρακολουθήσουν δύνανται νὰ ἔχουν ζωηρὰν τὴν εἰκόνα τοῦ παλμοῦ καὶ τῆς δραστηριότητος τῶν παραρτημάτων τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδιαίτερος τῶν Βασιλικῶν.

Τὸ παράρτημα ἑορτάζει τὴν 21 Μαΐου, μνήμην τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ ἱσαποστόλων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἀπὸ ἀρκετὰς ὁμῶς ἡμέρας ἐνωρίτερον ἢ Ἐπιτροπὴ τοῦ παραρτήματος εὐρίσκετο εἰς ἓνα πυρετώδη ὄργασμόν. Προετοιμασίαι, προσκλήσεις, εὐπρετισμός Ἱεροῦ Ναοῦ, εὐπρετισμός αἰθουσῶν διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ξένων. Τὸ παράρτημα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς/τὸν εὐλαβῆ του ἱερέα, πατέρα Νικόλαον Τσιρέλαν ὁμοίαζε μὲ μίαν ἐργατικὴν κυψέλην....

Σαββάτον ἀπόγευμα ἡ ὅλα ἔτοιμα. Οἱ προσκυνηταὶ ἐξ ὅλης τῆς Μακεδονίας καταφθάνουν ἄθροοι. Αἱ ὑπεραστικά γραμμαῖ, ποῦ ὁδηγοῦν ἐκ τῶν διαφόρων κέντρων πρὸς τὰ Βασιλικά, ἐνισχύονται δι' ἐκτάκτων λεωφορείων.

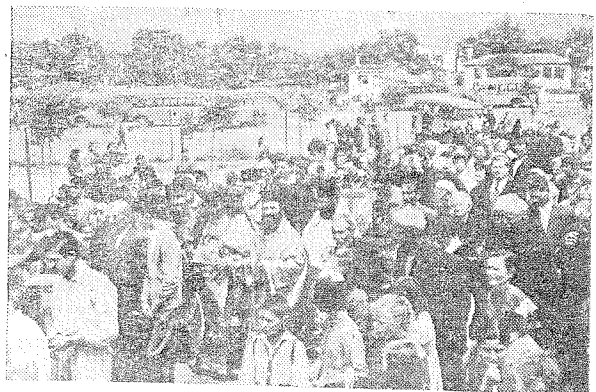
Ἀπὸ τὸν μεγαλοπρεπῆ Ναόν. . .

Ἡ ὥρα τοῦ ἑσπερινοῦ. Ὁ Ἱερός Ναός ἀσφυκτικῶς πλήρης. Ἡ ἡδύμολπος φωνὴ τοῦ πατρὸς Δοσιθέου κατευθύνει ὡς θυμίαμα εἰς τὸν θρόνον τῆς Μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ τὰς ἐσπερινὰς εὐχὰς καὶ τὰ μελωδικὰ κεγραγάρια. Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωῒ ὁ λαὸς ὑπερπληρώσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐφθασε μέχρι τῆς πλατείας καὶ παρηκολούθει κατανοκτικώτατα τὴν πανηγυρικὴν λειτουργίαν, τὴν ὁποῖαν ἐτέλεσαν μὲ εὐλάβειαν οἱ ἱερεῖς: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γαβριὴλ Αἰβερης, οἱ Αἰδεσιμώτατοι κ.κ. Σάββας Παπαδόπουλος, Νικόλαος Τσιρέλας, Στυλιανὸς Μουσᾶς, Γεώργιος

Παρέστησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κέντρου Βορείου Ἑλλάδος Θεολογικῆς Ἡρακλῆς Κατσάρου Πρόεδρος, μεθ' ὅλου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀκριτικοῦ φυλακίου τῆς Ὁρθοδοξίας, Κομοτινῆς Θράκης κ. Κυριάκος Ἡλιάδης. Ὁ Πρόεδρος τοῦ παραρτήματος Μεσημερίου κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος. Ὁ Πρόεδρος τοῦ παραρτήματος Σέδες κ. Ἀθανάσιος Μπουμπάρης, ἐκ τοῦ παραρτήματος Ἐπανωμῆς οἱ κ.κ. Γεώργιος Οἰκονόμου, Δημήτριος Παραδείσης. Ὁ Πρόεδρος τοῦ παραρτήματος Καβάλλας κ. Νικόλαος Στεφανίδης. Ὁ Πρόεδρος καὶ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ παρ)τος Θεολογικῆς «Ἁγιοὶ Γεώργιος καὶ Νέστωρ».

Ὡσαύτως παρευρέθησαν εἰς τὴν Ἱεράν καὶ ἀλησμόνητον αὐτὴν τελετὴν ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως· ἀρκετοὶ ἐπίσημοι καὶ ἀναρίθμητον πλῆθος πανηγυριστῶν. Ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν καὶ ἀγωνιστῶν τοῦ παραρτήματος. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη περιφορὰ ἀνὰ τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς καὶ τὴν πλατεῖαν τῆς Κωμοπόλεως. Κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας ἐκ τοῦ Ἡρώου τῶν πεσόντων κατετέθη ὑπὸ τοῦ Συνταξιούχου Γυμνασιάρχου κ. Κιτσικοπούλου Στέφανος ἐξ ὀνόματος τοῦ παραρτήματος. Τὴν κατάθεσιν ὁ ἐκλεκτὸς ἐκπαιδευτικὸς συνώδευσε μὲ ἐνθουσιαστικὸν λογίδριον. Ὁ αὐτὸς ἐπίσης ὠμίλησε καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπὶ τοῦ ἔργου τῶν Ἀγίων καὶ ἱσαποστόλων Βασιλέων. Ἐπίσης ὠμίλησαν ὁ Π. Γαβριὴλ καὶ Π. Στυλιανός.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν προσεφέρθησαν

... Πρὸς τὴν Πλατεῖαν Βασιλικῶν

ἀναψυκτικὰ εἰς τοὺς παρευρεθέντας. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη πλουσιωτάτη καὶ ἀβραμιαία Τράπεζα· τὸ δὲ ἀπόγευμα ἐγένετο σύσκεψις ὄλων τῶν παρευρεθέντων παραγόντων ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ Ἱεροῦ Ἀγώνος, μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Προέδρου τῆς Καβάλλας κ. Στεφανίδη.

Ἡ τελετὴ τῶν Βασιλικῶν ἀποτελεῖ ἓνα ὑπέροχον θρίαμβον· ἓνα θρίαμβον προδίδοντα τὸν δυναμισμόν τῶν παραρτημάτων τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν ἀγίαν ἔντασιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος. Ἀπέδειξε ἀκόμη τὸ Μεγαλεῖον τῆς Ἀγάπης, ἥτις συνεγείρει, συγκαλεῖ καὶ συναντᾷ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοὺς ἀδελφοὺς ἀγωνιστάς, ὅπουδῆποτε καὶ ἐὰν εὐρίσκονται. Πραγματικῶς ἡ μοναδικὴ Δύναμις τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας εἶναι ἡ ἐνότης. Ἡ ἐνότης αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἀδιάρρηκτος. Ἡ μόνη ἀφορμὴ διασπάσεως τῆς παραμένει μόνον ἡ αἰρεσις ἢ ἡ πλάνη. Ὅλοι αἱ ἄλλαι ἀφορμαὶ ἐπισκιάζονται ἀπὸ τὸν ἥλιον τῆς ἀγάπης «ἥτις πάντα στέγει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει, οὐδέποτε ἐκπίπτει».

Καὶ αὕτη ἡ Ἐνότης, ἡ τροφοδοτούμενη καὶ ἐνισχυομένη διὰ τῆς Ἀγάπης, συγκροτεῖ τοὺς πιστεύοντας εἰς τὰ ὠραῖα καὶ ἀθάνατα ἰδανικὰ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς ἓν ἐνιαῖον καὶ παντοδύναμον Μέτωπον μοναδικὸν καὶ ἀμετακίνητον Κέντρον, τοῦ ὁποῦ εἶναι ὁ θεμελιωτὴς τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦς. Μία ἐκδήλωσις τοῦ παντοδύναμου αὐτοῦ μετώπου, ὑπῆρξε καὶ ἡ τελετὴ τῶν Βασιλικῶν, μὲ τὸν Παμμακεδονικὸν τῆς χαρακτῆρα.

Εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου οἱ εὐλαβεῖς κατ'οικοὶ τῶν Βασιλικῶν, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ προσκυνηταί. Οἱ κάτοικοι τῶν Βασιλικῶν εὐχαριστοῦν ἅπαντας τοὺς τιμήσαντας τὴν τελετὴν τῶν.

Πόσον ἐπιτυχὴς θὰ ᾔτο ἡ σύγκλησις Παμμακεδονικοῦ Συνεδρίου μὲ τὴν συμμετοχὴν ἀντιπροσώπων καὶ ἐξ ἄλλων διαμερισμάτων τῆς Ἑλλάδος! Ἀπαραίτητον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις.

Διὰ τὴν φιλανθρωπικὴν ἀγορὰν τῆς «Παναγίας Ὁδηγητρίας»

Πυρετωδῶς ἐτοιμάζονται αἱ φιλόπονοι μυροφόροι τῆς ἀδελφότητος «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἀγορᾶς. χάριν τῆς ἐξοχῆς τῶν πτωχῶν καὶ ἀπόρων μαθητῶν τῶν Κατηχητικῶν καὶ Σχολείων. Τὰ εἰσιτήρια θὰ πρέπη νὰ γίνουν ἀνάγκαια πρὸς ἐπιτυχὴ ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἀγίου σκοποῦ τῆς φιλανθρωπίας.

Παρακλήσεις

Παρακαλοῦμεν τοὺς ὀφείλοντας ἢ συνδρομὰς ἐφημερίδος ἢ ἄλλας πρὸς τὸν Ἱερόν ἀγῶνα ὀφείλας, ὅπως σπεύσωσι καὶ τακτοποιήσωσι τὰς συνδρομὰς τῶν. Ἐπίσης οἱ ἀποστέλλοντες ἐπιστάγας καλὸν θὰ εἶαι νὰ ἀναγράψωσι ὀπισθεν τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ

† Ὁ ἀειμνηστὸς Ἀρχιμανδρίτης
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ἐκ Σάμου

Ἡγούμενος Ἱερᾶς Μονῆς Παγώνδου Σάμου

Μία ὁμοεικὴ μορφή, ἓνας ἄγνους καὶ ἄγιος οἱ κοινός τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας, ἀνεχώρησε διὰ τὸν κόσμον τῆς ἀλήκειου χαρᾶς. Ἦτο ὁ Ἀρχιμανδρίτης καὶ Ἡγούμενος Ἰωάννης Παπαντωνίου. Νεαρῶτατος εἰς ἡλικίαν μόλις 23 ἐτῶν ἐχειροτονήθη ἱερεὺς εἰς τὸ χωρίον Μαραθόκαμπος. Καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν, τὴν ὀλίγον ἐπιπολίαν καὶ ἀσυλλόγιστον, ὁ ἀειμνηστὸς ἐπέδειξε γεροντικὴν σύνεσιν, ζῆλον καὶ ἀποστολικὴν δραστηριότητα. Διέτελεσε καὶ διδάσκαλος τοῦ χωρίου.

Εἰς τοὺς κατοίκους ὑπῆρξε ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἱεροπρέπειάν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὑπέροχον φωνὴν τοῦ δι' ἧς ἔψαλλε ἀριστοτεχνικώτατα τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν ἀπο-

... καὶ τὸ ἔργον του ...

καλούμενος «Κουκουζέλης» καὶ «ἀηδόνι».

Κατὰ τὸ 1934 ὁ εὐλογημένος κληρικὸς προ-
εῖλε εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀγωνιζομένης καὶ διω-
κόμενης Ὁρθοδοξίας ὑστερούμενος θλιβόμενος κα-
κουχόμενος καθ' ἐκαστὴν φέρων τὰ στίγματα τοῦ
Κυρίου.

Διετέλεσε ἐφημέριος εἰς πολλὰ παραρτήματα
καὶ ὑπέστη πολλοὺς διωγμούς. Ἡ ἐπιθυμία του
ἦτο, μετὰ τὴν ἀποδημίαν τῆς πρεσβυτέρου του νὰ
ἰδρῇ πνευματικὸν ἐν Σάμῳ κέντρον πρὸς ὠφέ-
λειαν τῶν χριστιανῶν. Ἔλεγε δὲ «Παναγία μου
νὰ τελειώσω τὸ ἔργον μου καὶ τὴν ἄλλην μέρα ἄς
ἀποθάνω» Καὶ πράγματι διὰν ὁλοκλήρωσε τὸ γρα-
φικόν του μονύδειον καὶ τὴν ὥραιαν ἐκκλησίαν
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐκοιμήθη εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ θανάτου μετέβησαν
εἰς Σάμον ὁ Ἀρχιμανδρίτης Π. Μερκούριος καὶ ὁ
υἱὸς του ἱερεὺς Κωνσταντῖνος παρηγορήσαντες τοὺς
κατοίκους καὶ τὰς ἀδελφὰς τῆς Μονῆς.

Ἡμεῖς χαράσσαντες τὰς γραμμὰς αὐτὰς ἐπι-
καλούμεθα τὴν εὐχὴν τοῦ μεταστάντος ἁγίου Γέ-
ροντος καὶ προβάλλομεν τοῦτον παράδειγμα παντὸς
κληρικῷ. Ἐρχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ παρηγορήσῃ τὰ
τέκνα του Κων. Παπαντωνίου ἱερέα, Στυλίου
νὸν Εὐάγγελον, καὶ τὸ ποίμνιόν του, ὑπὸ τὸ ὁ-
ποῖον ὑπεραγαπάτο.

Εὐθαρσεῖς μαχηταί

Αἴσις Πανελληνίου καὶ Πανορθόδοξου Εὐγνωμοσύνης

Ἐπὶ τέλους! Αἴσθημα ἀνακουφίσεως κα-
τέχει τοὺς πραγματικοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς
Ὁρθοδόξους ἀπὸ τὸ ἀξιέπαινον θάρρος τοῦ
βουλευτοῦ Λαρίσης—Μαγνησίας, ἀξιότιμου κ.
Γ. Παπαστεργίου. Ὁ εὐλογημένος αὐτὸς Ἕλ-
λην καὶ ὑπέροχος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ λαοῦ, ὕψωσε τὴν φωνὴν του μέσα εἰς
τὸ Κοινοβούλιον οὐχὶ διὰ φθαρτὰ καὶ πρόσκαι-
ρα ζητήματα, ἀλλὰ διὰ θέμα, σχετιζόμενον ἀ-
μέσως καὶ ἀπολύτως μετὰ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπό-
στασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανικοῦ Ἔθνους.

Ἐρωτᾷ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν Μασονισμόν.
Καὶ ἡ ἐπερώτησις αὕτη ἀναπηγάζουσα ἀπὸ
χριστιανικὴν εὐλάβειαν, εὐρίσκει βαθυτάτην ἀ-
πήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πραγματικῶν Ἑλ-
λῆνων, τῶν ἀδιαφθόρων Ἑλλήνων. Θὰ ἔπρεπε
μάλιστα νὰ κληθῇ καὶ εἰς ἕκαστος ἐκ τῶν ἀ-
ξιότιμων κ.κ. ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν νὰ κα-
τεδικάσῃ τὴν μισόχριστον καὶ ἀντίχριστον Μα-
σονίαν, διότι δὲν δύναται νὰ θεωρεῖται ἄλλως
ἀντιπρόσωπος ἑνὸς λαοῦ, ὀφείλοντος τὴν ἐθνι-
κὴν του ὑπόστασιν καὶ τὸ πολιτιστικὸν του με-
γαλεῖον εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν. Τὸ αὐτὸ
θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὰ στελέχη τῆς Ἐκ-
κλησίας. Θὰ πρέπη ἐπὶ τέλους ὁ Διάβολος νὰ
ἐξορισθῇ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πολιτείαν καὶ Ἐκ-
κλησίαν. Ὁ φοβερός κίνδυνος τῆς Μασονίας
ἀναπτύσσεται ἐμπεριστατομένως ὑπὸ τοῦ Ἀρ-
χιμανδρίτου πατρὸς Ἀκακίου Παππᾶ εἰς ἑλ-
λην σελίδα. Εἰς τὴν παροῦσαν σελίδα ἀναδη-
μοσιεύομεν αὐτοῦσαν τὴν ἐπερώτησιν, συγκαί-
ροντες τὸν ἀξιότιμον κ. Γ. Παπαστεργίου, διὰ

τὸ χριστιανικὸν του θάρρος, διαβεβαιούντες
αὐτόν, ὅτι ὁλόκληρος ὁ χριστιανικὸς ἑλληνι-
κὸς λαὸς τὸν θαυμάζει καὶ τὸν ἀκολουθεῖ.

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1949 Β. Δ)τος ἐκδο-
θέντος ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας
καὶ νῦν προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμαν-
λῆ, ἐνομομοποιεῖτο ὁ Τεκτονισμὸς ἐν Ἑλλάδι τίθεμενος
ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐπίσημου Κράτους. Μεταξὺ δὲ
τῶν λόγων του καθορίζοντο καὶ αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Κρά-
τους, ἡμῶν ἢ Κοινοτήτων, Νέων ἢ Μονῶν. Τὸ δ. ἀ-
τάγμα τοῦτο, προκαλέσαν θύελλαν διαμαρτυρῶν τοῦ
χριστιανικοῦ κόσμου ἀνεκλήθη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23/12
1949 ὁμίου. Ἡ δὲ διὰ τοῦ ἀπὸ 23/12 1955/16/1/1956 Β. Δ.
ἐπανήλθεν ἐν ἰσχύϊ τὸ πρῶτον τῶν ἀνωτέρω Διαταγμάτων
ἀφοῦ ἀφηρέθησαν ἀπὸ αὐτοῦ οἱ λέξεις: «Νέων ἢ Μονῶν».

Κατόπιν τούτου ἐρωτᾷ:

1) Πόιοι λόγοι ὠδήγησαν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν
νομιμοποίησιν καὶ ὑιοσίτησιν τοῦ Τεκτονισμοῦ ὁ-
θέντο, διὰ ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ
ἐνανάληψιν κατεδίκασε τοὺς ὡς θρησκευτικὸν σύ-
στημα ἀντιχριστιανικὸν καὶ πεπλανημένον.

2) Διατί ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀνωτέρω νομο-
θεήματός της ἐνισχύει ἠθικῶς ἀλλὰ καὶ ὀλικῶς τὸν
Τεκτονισμόν, καθ' ἣν στιγμὴν στεροῦμεθα παντελῶ-
ς ὡς μέσων διὰ τὴν τόσον ἀνγκαίαν, μέρψωσιν τοῦ
ἐθνικοῦ κλήρου;

3) Πὰς ἡ Κυβέρνησις δὲ μόνον ἀνέχεται ἀλλὰ
καὶ ἐνισχυεῖ ἐν πλήρει εἰς σφ' αἰῶνι εἰς τὴν ἐποχὴν
τοῦ φωτὸς καὶ τῆς Δημοκρατίας, τὴν ὑπορρίν καὶ
δράσιν ἀποκρύφου καὶ μυστικιστοῦ, ὁργανώσεως, οἷα
εἶναι ὁ Τεκτονισμὸς, ἥτις τὰ πάντα ἀπεργάζεται
ἐν κρυπτῷ καὶ παραβυσσίῳ;

4) Ἀσκεῖ τῷ δ. τι διοικητικὸν καὶ διαχειριστικὸν
ἔλεγχον τὸ Κράτος ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδοτούμε-
νου Τεκτονικοῦ Ἰδρύματος, ἔλεγχον τὸν ὅποιον ὑφί-
σταται καὶ ὁ τελευταῖον ἀθλητικόν, φιλανθρωπικόν
καὶ ἐπαγγελματικὸν Σωματεῖον καὶ ἐν τοσούτῃ περι-
πτώσει εἶναι εἰς θέλιν ἡ Κυβέρνησις νὰ πληροφο-
ρήσῃ τὴν Βουλὴν καὶ τὸν λαόν; α) Πῶς ἐπακριβῶς
εἶναι τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ κοίτου, πράγ-
ματι διατίθενται ταῦτα; β) Ποιοὶ εἶναι σήμερον οἱ
ἀποειλούντες τὴν διοίκησιν τοῦ Τεκτονισμοῦ (ἀδελφά-
τα) τόσον τῶν Ἀθηνῶν ὥσον καὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ
ποῖα γενικῶς τὰ μέλη αὐτοῦ τὰ κατέχοντα δημοσίαι;
θέσεις ἢ δημοσίαι λειτουργήματα καὶ ἀξιώματα; καὶ
γ) Ἐφ' ὅσον τυχὸν ὑπάρχουν Τέκτονες κατέχοντες
τοιούτας θέσεις, πῶς συμβιβάζεται ὁ ὅρκος πίστεως
τὸν ὅποιον, ἔδωσαν οὗτοι κατὰ τὴν μύσιν τῶν εἰς
τὸν Μ. Α. Τ. Σ. (Μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος),
μετὰ τὸν ὅρκον πρὸς τὸν Θεὸν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνα-
τολικῆς Ἐκκλησίας τὸν ὅποιον ὥμοσαν κατὰ τὴν
ἀνάληψιν τῶν δημοσίων καθηκόντων τῶν;

5) Διατί τὸ ἐπίσημον Κράτος γε ἰσχυρὸς ἐπὶ διψιλεύει
τοιούτην καὶ τοσαύτην εὐνοίαν καὶ προστασίαν εἰς
τὸν Τεκτονισμόν, ὥστε εὐλόγως νὰ ἐνισχύῃ τοιοῦτο-
τρόπος τὴν παρὰ τῷ Λαῷ εὐρέως ἐδραιωθείσαν πε-
ποίθησιν ὅτι μέλη τοῦ Τεκτονισμοῦ, κατέχοντι τὸν ἀνω-
τάτους βαθμοὺς εἶναι κορυφαῖοι ἀξιώματοχοι τῆς
Πολιτείας; καὶ

6) Δὲν φρονεῖ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀ-
μεσο, καὶ ὅρις καὶ ἀνάκλησις τῶν ἀνωτέρω Β. Δια-
ταγμάτων ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1927 σχετι-
κοῦ Διατάγματος;

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι ὑποθέσεις καὶ ζητήματα
τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευθύνονται μόνον πρὸς
τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἀ-
κάκιον Παπᾶν Γραφεῖα Γ. Ο. Χ. Νίκης 33.

Πᾶν δὲ χρηματικὸν ἔμβασμα, διὰ ταχυδρο-
μικῶν ἐπιταγῶν δέον νὰ ἀπευθύνηται ΜΟΝΟΝ,
πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην
κ. Μερκούριον Καλοσηνάμην. Γραφεῖα Γ. Ο. Χ.
Νίκης 33.

Ἐκ τῶν Γραφείων

Ἡ ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

Ἐδρα ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Νίκης

Ἀριθ. Τηλ. 26752

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1956

Πρὸς

Τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ τὰς Σεβαστάς Διοικήσεις τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παραρτημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοὶ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ

Διὰ τῆς παρούσης συνιστῶμεν θερμῶς τὴν ἀδελφότητα Κυρίων καὶ δεσποινίδων «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια», ἥτις ἐργάζεται λίαν ἐποφελῶς καὶ καρποφόρως εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα. Προτρεπόμεθα ὅθεν, ὅπως ἀναγνώσῃτε ἐπ' ἐκκλησιαστικῇ τὴν κατω ἔρω ἐπιστολὴν τῶν, συνιστῶντες τὴν ἐνθερμον ὑποστήριξιν τῶν παραρτημάτων.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

«ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΡΙΩΝ» ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

«ΠΑΝΑΓΙΑ Ἡ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ»

Σεβαστοὶ Πατέρες

Ἀγαπηταὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφοὶ

Διδασκόμεναι ἐκ τῆς Ἐκκλησίας μας τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστρατεύσεως τῆς γυναικὸς εἰς ἔργα δευτερεύοντα καὶ κοινωνικῆς κυρίως δραστηριότητος, ἀπεφασίσαμεν μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου μας, ζῶντος εἰσέτι τότε τὴν σύμπηξιν ἀδελφότητος, ὥστε νὰ προσφέρωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας εἰς τὸν Ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα.

Ἐξ ὀνόματος λοιπὸν τῆς ἀδελφότητος αὐτῆς ἀπευθύνομεν εὐσεβάστως τὸ χριστιανικὸν χαιρετιστήριον μήνυμα. Ἐν συνεχείᾳ πληροφοροῦμεν, ὅτι ἀπεφασίσαμεν νὰ διοργανώσωμεν μίαν φιланθρωπικὴν ἀγοράν, ὥστε ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν μίαν χριστιανικὴν ἐξοχὴν εἰς ὄρφανὰ καὶ ἄπορα παιδάκια τῶν κατηχητικῶν μας Σχολείων, τὰ ὅποια ἔχουν ἀνάγκην ἐξοχῆς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποστέλλομεν καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀριθμὸν τινα λαχνῶν μὲ τὴν παράκλησιν νὰ τὰ διαθέσῃτε. Ἐκαστον πεντάδραχμον (ὅσον τιμᾶται) θὰ εἶναι καὶ ἕνας μικρὸς ἀλλὰ πολὺτιμος λίθος εἰς τὸ πολυτελέστατον ἀνάκτορον τῆς φιλανθρωπίας.

Ἐὰν ἐπιθυμεῖτε καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς κληρώσεως τοῦ λαχνοῦ θὰ μᾶς ἀποστείλετε τὰ εἰσιτήρια καὶ ἡμεῖς θὰ ἀποστείλωμεν τὰ ἀντικείμενα.

Ὡσαύτως συνιστῶμεν εἰς τὰς ἀδελφὰς νὰ συγκροτήσωσιν καὶ αὐταὶ παραρτήματα τῆς «Παναγίας Ὁδηγήτριας». Θὰ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἀποστείλωμεν ἅπαντα τὰ στοιχεῖα διὰ τὸ ἔργον αὐτό.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως τὰ χρήματα ἀπο-

σταίλῃτε μέχρι τῆς 22 Ἰουλίου, διὰ τὴν ἀπόδοσιν λησμοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὅλαι αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος θὰ προσφέρωσιν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀποστολῆς τῶν, τὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὸν Ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα, διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἡ Πρόεδρος
Μ. Παπαμακαρίου

Ἡ Γεν. Γραμματεὺς
Βασιλικὴ Κόντου

ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΦΙΛΟΙ

Διὰ τὴν ἐξοχὴν, τὴν ἀνάπαυσιν, τὰς ὥρας τοῦ πόνου τὸ βιβλίον εἶναι πάντοτε πολὺτιμος σύμβουλος ἀνεκτίμητος φίλος. Τὸ Βιβλιοπωλεῖον «Φωνὴ Ὁρθοδοξίας» διαθέτει πλουσίαν συλλογὴν βιβλίων, ἀποσπλινομένων ταχυδρομικῶς. Παραθέτομεν πίνακα μερικῶν ἐξ αὐτῶν. Ἐχομεν ὡσαύτως καὶ πολὺτιμα παλαιὰ θεολογικὰ βιβλία:

1) Θησαυρὸς Ἀγίων	δραχ.	40
2) Διάλογος Γρηγορίου	»	25
3) Μεγάλῃ Ἑβδομάδι	»	50
4) Περί Ἱερωσύνης	»	15
5) Οὐσαώδεις Ἀλήθειαι	»	15
6) Ἀκολοιθία Ἀγ. Φανουρίου	»	10
7) Τάξεις Δοξολογιῶν	»	10
8) Ἑρμηνεῖαι Ἐπιστολῶν Ζωγράφου	»	80
ὁλόκληρος ἡ σειρὰ	»	
9) Κυριακοδρόμειον Ζωγράφου ἑκαστον τεύχος	»	15
Ὑπάρχουν ἐπίσης ὅλα τὰ βιβλία τοῦ Ἀειμνήστου Ἀγ. Φλωρίνης.		

Ἦτοι: 1) ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ περὶ τῆς ἀνωθεν ἐκπολιτιστικῆς ἀποστολῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν αἰτιῶν τῆς κατὰ πτωσεως αὐτῆς. Δραχμὰς 10.

2) Κρίσεις ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας. Δραχμὰς 10.

3) ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ περὶ τῆς ἡθικῆς καταστάσεως καὶ τῆς Θείας ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἔθνικων παραδόσεων. Τὸ βιβλίον αὐτὸ κυκλοφορεῖ διὰ πρώτην φοράν, αἱ δὲ 214 σελίδες τοῦ περιέχουσι τοιαύτην ὕλην πλουσιωτάτην καὶ πολὺτιμον, ὥστε νὰ καθίσταται ἀπαραίτητον ἐφόδιον, διὰ κάθε ὀρθόδοξον Χριστιανόν. Τιμᾶται δὲ δραχμὰς 10.

Τοῦτο δὲ διὰ νὰ δυνηθῶσι ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ νὰ ἀποκτήσωσι (ὡς ἐνθύμιον) τὸ τελευταῖον βιβλίον τοῦ Ἀειμνήστου Ἀγίου Προέδρου μας.

4) Ἀκριβὴς θέσις τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος δραχ. 5.

5) «Ἀσπραπαὶ ἐν Ζόφῳ» τοῦ κ. Δημητρίου Ἀντύπα Δικηγόρου δραχμὰς 10.

6) «ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ» τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Ἱερέως μας κ. Μιχαὴλ Σαββοπούλου δραχμὰς 5.

Οἱ ἐπιθυμούντες νὰ ἀποκτήσωσι τὰ ἀνωτέρω βιβλία ἅς ἀπευθύνονται εἰς τὰ Γραφεῖα μας Νίκης 33. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπιβαρύνονται μὲ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

1). Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν ἀδελφῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων ὅτι ἡ ἐορτὴ τῆς Παναγίας «Ἀΰξιον Ἑστίην» λόγῳ, ποῦ συμπίπτει τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς θὰ ἐορτασθῇ τὴν ἐπομένην τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἡμέραν Δευτέραν. Ἐπίσης γνωρίζομεν, ὅτι τὴν ἡμέραν αὐτὴν πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ «Ἀΰξιον Ἑστίην» Βαρυμπόμπης, ὅπου ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ἀκολουθήσῃ ἀγρυπνία, κατὰ τὴν Ἀγιορειτικὴν τάξιν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες, ὅθεν δύνανται νὰ παρευρεθῶσι. (Αὐτοκίνητα Βαρυμπόμπης) ἀπὸ τὴν πλατεῖα Κάνιγγος).

2). Ἐπίσης τὴν Δευτέραν ἡμέραν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος Πανηγυρίζουσι οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ Ἀγίας Τριάδος Κουπονίων καὶ Αἰγάλεω. Ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ το πρῶτ' ἡ Θεία λειτουργία.

Τολμηραὶ προσωποληψίαι

Ἡ «Ἀνάπλασις» ξιφουλκήσασα ἐναντίον τῶν «εἰρωνιστῶν» (αἱ λέξεις συνήθως ἐπιλέγονται ἀπὸ δημοεῖδεις ἀναλογίας), διότι εἶχον τὸ θάρρος νὰ τονίσωσιν, ὅτι τὸ Μασονικὸν Ἄγμα δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ ἐκδοθῇ, ἐὰν ἐπεδεικνύετο ὁ ἱερός καὶ φλογερὸς ζήλος τοῦ Πρωθυερέως τῶν Ἀνακτόρων, χαραιντρίζει τοῦτον «πάλευον». Ἀγνοοῦν δὲ μὴ ἐν τῇ προσωποληπτικῇ ἐνθουσιασμῶς τῆς, ὅτι κοῦδεὶς ἀγαθὸς εἰμὴ εἰς ὁ Θεός» ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐν ἀμαρτίας συνελήφθημεν καὶ ἐν ἀνομίαις διάγομεν.

Συνιστῶμεν λοιπὸν ἀδελφικῶς εἰς τὴν φίλην «Ἀνάπλασιν» νὰ ἀποφεύγῃ τοιαύτας θεοποιήσεις τῶν «Μεσσιῶν» τῆς. Ἀλλοστὴ καὶ μόνον, ὅτι ὁ ἀπάλλευκος ἔχασε τὸσον χρόνον (διατὶ ἄραγε;) ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Μασονίας, μετρίτζει τὴν λευκότητα τοῦ ἰδίου!

Ἀπὸ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα

Διὰ πρώτην φοράν ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν ὠραίαν πόλιν τῆς Θράκης Σάνδην. Ὁ γενναῖος μαχητὴς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος πατὴρ Μιχαὴλ Σαββόπουλος μεταβὰς εἰς Σάνδην, ἐκήρυξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς πολλοὺς Χριστιανοὺς καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀλιεύθησαν μὲ τὸ δίκτυον τῆς Ὁρθοδοξίας. Συγχαίρομεν τὸν γενναῖον αὐτὸν ἀγωνιστὴν καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος δίδει εἰς αὐτὸν μακροζωίαν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰδοποιήσεις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὅτι κυκλοφορεῖ καὶ πωλεῖται εἰς ἅπαντας τοὺς ἱεροὺς ἡμῶν Ναοὺς, τὰ παραρτήματα καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν Νίκης 33 Ἀθήναι τὸ Βιβλίον τοῦ ἀειμνήστου Ἀγίου Προέδρου ἡμῶν, πατρὸς Φλωρίνης ἐπὶ τὸν τίτλον «Διάλεξις περὶ τῆς ἡθικῆς καταστάσεως καὶ θαλάς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου» καὶ περὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν παραδόσεων ἀντὶ δραχμῶν 10.

(Ἐκ τῶν Γραφείων Γ.Ο.Χ.)

Σύσσωμοι ἐναντίον τῆς διαφθορᾶς

Καὶ πάλιν ὁ Δαίμων τῆς Διαφθορᾶς ἀναισχύντως θὰ θριαμβεύσῃ καὶ ἐφέτος. Καὶ πάλιν θὰ παρασύρῃ εἰς τὸν βόρβορον τῆς πορνικῆς παρῆδος τῶν καλλιτείων Ἑλληνίδας, αὐριαρὰς δηλαδὴ μητέρας. Πρὸς αἷμας σύσσωμοι τὰ ἐγερθώμεν. Ὁ Σύλλογος «Μέγας Ἀθανάσιος» δὲν ἐργάζεται δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, διότι στοιχεῖον αὐτῆς εἶναι ἡ Σεμνότης. Ὅλοι λοιπὸν ἐν ἐπιφυλακῇ διὰ τὸ ἀποδιώξωμεν τὸν Δαίμονα τῆς πορνείας, ποῦ ἐπιζητεῖ νὰ καταστρέψῃ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν Ἑνοριῶν μας

Ἡ φιλόπαικος ἀδελφότης τῆς Ἑνορίας Ζωοδόχου Πηγῆς Πειραιῶς, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Σύλλογον Κυρῶν «Ἡ Ἐδοποιία», τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐφημερίου Π. Γερμανοῦ διένεμε' εἰς ἀπόρους ἐνορίτας 1.000 (χιλίας ἐξήμισι) κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα. Ἐπίσης εἰς τὴν Ἑνορίαν Ἐυαγγελιστρια Κορυθαλλοῦ (κ. Καραχάλιου) ἐτελέσθη μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου μας Χρυσόστομου.

Ἑννέα Μῆνες

Ἑννέα μῆνες μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν ἀποδημίαν τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου μας. Ἑννέα μῆνες ἐναγωνίου προσπαθείας, θλιβερᾶς δεφναρίας. Τὸ τελεσθὲν μνημόσυνον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Παύλου, καθ' ὁμίλησιν ὁ Θεολόγος μας κ. Σταῦρος Καραμήτσος, ἀπέδειξε τὸ βάθος τοῦ σεβασμοῦ ὄντων πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν τοῦ εὐλογημένου ἐκείνου ποιμενάρχου, εἰς τὸσας ἐκλήδας ψυχᾶς. Οἱ ἑννέα μῆνες θὰ γίνων' δεκαοκτῶ, εἰκοσιτέσσαρες, τριάκοντα ἔξ, χρόνοι, αἰῶνες! Δὲν θὰ δύνηθουν δὲ μὴς ὅλαι αὐταὶ αἱ περίοδοι τῶν ἐτῶν, νὰ ἐμνημεύσων τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐθνυσιάσθη. Καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία.

318 Πατέρες

Με μεγαλοπρέπειαν ἐτελέσθη εἰς Παιανίαν (Αἰόπεσι) ἡ πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Πατέρων. Προσῆλθε πλήθος κόσμον, οἱ ἐπίσκοποι τῆς κομοπόλεως καὶ προσκυνηταὶ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀλλαχού. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς Πανοσιολογιώτατος πατὴρ Ἀνάκσιος ἐξεφώνησε τὸν παρρησιῶν, τονίσας τὸ ἔργον τῶν 318 Πατέρων ἔργον ἀκατάλυτον, οὐράνιον, ὑπερεξοσμίων. Τὸ ἔργον αὐτὸ συνεχιζομεν καὶ πρέπει νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἀποστολῆς. Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν ἐὰν διαφυλάξωμεν ἀδόλυντον καὶ ἀνόθεντον τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, συνοδοιπορούμεν δὲ μὴς ἐργα ἀγάπης, χριστιανικῆς καλωσύνης. Τὸ διαβατήριον ποῦ δίδει εἰς τὸν περάσειον καὶ φέρει τὰς υπογραφὰς τῶν Ἀγίων Πατέρων ἔχει δύο οὐλίδας· μίαν ἀναγράφουσαν τὴν γνησίαν πίστιν καὶ μίαν τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

Πατέρες καὶ Πατέρες

Πραγματικῶς θαυμάζει κανεὶς τὸ ἔργον καὶ τὸ παράδειγμα τῶν πατέρων τῆς Ἑκκλησίας. Κολοσσοὶ μορφώσεως· ὄντων δὲ μὴς αὐτὸν τὸν θησαυρὸν, τὸν ἀνεκτίμητον πλοῦτον τὸν διέθεσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀρετῆς. δι' αὐτὸ καὶ δὲν παρουσίασαν τὸ ἄδλιον φαινόμενον τοῦ ἀλλοθύντος, τοῦ ἐγωῖστοθ. Ζούσαν διὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἑκκλησίαν Του, καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ καρδιά των ἦτο πλήρης ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Μαχηταί, φιλόανθρωποι. φωστῆρες, μυρίκονα ἀνθ' ἀρετῆς, πάγκονα στόματα λόγου· αὐτοὶ ἦσαν οἱ Πατέρες. Οὐδεμίαν δημοσίτητα μὲ τοὺς κολοσσούς αὐτοὺς δὲν ἔχουν νὰ παρουσιάσουν οἱ ἐκ τοῦ ἐνδύματος καὶ τῶν τριχῶν τοῦ πάγοντος ἀνελκύντες τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ «πατρός». Ἀλλὰζόνες, φιλόσαρκοι, καινοτόμοι, ζῶντες δι' ἑαυτοὺς καὶ τὴν γαστέρα των, ναυάγια πολύνεκτρα, ἀνεμύνηλοι εἰς τὴν διέθεσιν τῶν ἀνέμων.